

ข้อบังคับองค์การจัดการน้ำเสีย

ฉบับที่ ๕๒

ว่าด้วย การบริหารงานบุคคล

พ.ศ.๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับทางด้านการบริหารงานบุคคลขององค์การจัดการน้ำเสีย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๘) แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การจัดการน้ำเสีย พ.ศ. ๒๕๓๘ และโดยมติของคณะกรรมการองค์การจัดการน้ำเสีย ครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๔ จึงออก ข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับองค์การจัดการน้ำเสีย ฉบับที่ ๕๒ ว่าด้วย การบริหารงานบุคคล พ.ศ.๒๕๕๔”

ข้อ ๒. ข้อบังคับนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓. ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับองค์การจัดการน้ำเสีย ฉบับที่ ๑๕ ว่าด้วย วินัย การสอบสวน การลงโทษ และการอุทธรณ์การลงโทษของพนักงาน พ.ศ. ๒๕๔๐

(๒) ระเบียบองค์การจัดการน้ำเสีย ว่าด้วยการร้องทุกข์ของพนักงาน พ.ศ.๒๕๔๑

บรรดา ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติอื่นใดที่กำหนดไว้แล้วในข้อบังคับนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔. ให้ผู้อำนวยการองค์การจัดการน้ำเสีย เป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจ วางระเบียบ คำสั่ง หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕. เพื่อให้การบริหารงานบุคคลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ให้องค์การจัดการน้ำเสีย มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยงานและพนักงาน

(๒) กำหนดมาตรฐานงาน

(๓) จัดให้พนักงานทุกคนได้ทำงานเหมาะสมกับความรู้ความสามารถ

(๔) ดูแลให้พนักงานทุกคนปฏิบัติงานเต็มตามหน้าที่ความรับผิดชอบและมาตรฐานงาน

ที่กำหนดไว้

(๕) ส่งเสริมให้พนักงานทุกคนมีสมรรถภาพในการทำงาน

/(๖) ส่งเสริม...

(๖) ส่งเสริมให้พนักงานทุกคนมีความรู้ความเข้าใจในวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของงานตลอดจนหน้าที่ความรับผิดชอบ และระเบียบแบบแผนอันเกี่ยวกับงานในหน้าที่ของตน และขององค์การจัดการน้ำเสีย

(๗) ส่งเสริมความก้าวหน้าและบำรุงขวัญพนักงาน

(๘) จัดให้มีการฝึกอบรมและพัฒนาพนักงาน

ข้อ ๖. พนักงานนอกจากต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับพนักงานรัฐวิสาหกิจแล้ว ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้อีกด้วย

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์

(๒) ไม่เป็นผู้มีกายทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ไร้ความสามารถ จิตฟั่นเฟือน ติดยาเสพติดหรือเป็นโรคที่สังคมรังเกียจ

(๓) ไม่เป็นผู้ที่เคยถูกลงโทษทางวินัยถึงออกจากราชการ ออกจากงาน หรือไม่เป็นผู้ที่อยู่ในระหว่างถูกพักราชการ ถูกพักงาน ถูกสั่งให้ออกจากราชการหรือออกจากการงานไว้ก่อน จากหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ

(๔) เป็นผู้มีความประพฤติเรียบร้อยเหมาะสม ไม่บกพร่องในศีลธรรมอันดี

(๕) ไม่เป็นผู้มีหนี้สินล้นพ้นตัว

(๖) มีพื้นความรู้หรือคุณสมบัติเหมาะสมกับตำแหน่งตามที่องค์การจัดการน้ำเสียกำหนดไว้สำหรับตำแหน่งนั้น ๆ

หมวด ๒

การบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนตำแหน่ง และการเลื่อนเงินเดือน

ข้อ ๗. การบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนตำแหน่งและการเลื่อนเงินเดือนพนักงาน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้อำนวยการองค์การจัดการน้ำเสียกำหนด โดยสอดคล้องกับข้อบังคับนี้หรือข้อบังคับอื่นที่เกี่ยวข้อง

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ผู้อำนวยการองค์การจัดการน้ำเสียอาจกำหนดให้มีการคัดเลือก หรือสอบคัดเลือกตามวิธีการที่สมควรก็ได้

ข้อ ๘. การบรรจุและการแต่งตั้งพนักงาน ให้กระทำได้ตามอัตราและตำแหน่งที่คณะกรรมการองค์การจัดการน้ำเสียกำหนด หรือที่มอบหมายให้ผู้อำนวยการองค์การจัดการน้ำเสียกำหนด

ข้อ ๙. ให้ผู้อำนวยการองค์การจัดการน้ำเสียกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสำหรับผู้ได้รับการบรรจุหรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใดวางเงินประกันความเสียหายไว้ต่อองค์การจัดการน้ำเสีย หรือให้ทำประกันความสุจริตกับบริษัทประกันภัยอย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งสองอย่าง

/ข้อ ๑๐ ผู้อำนวยการ...

ข้อ ๑๐. ผู้อำนวยการองค์การจัดการน้ำเสียมีอำนาจสั่งบรรจุ แต่งตั้ง เลื่อนตำแหน่งและเลื่อนเงินเดือนพนักงานทุกตำแหน่งแต่ถ้าเป็นพนักงานระดับผู้อำนวยการฝ่ายหรือเทียบเท่าขึ้นไป ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการองค์การจัดการน้ำเสียก่อน

ข้อ ๑๑. พนักงานที่ได้รับการบรรจุ แต่งตั้งหรือเลื่อนตำแหน่ง ให้ได้รับเงินเดือนในอัตราขั้นต่ำของตำแหน่งที่ได้รับการบรรจุ แต่งตั้งหรือเลื่อนตำแหน่งนั้นแล้วแต่กรณี เว้นแต่

(๑) ผู้นั้นได้รับเงินเดือนสูงกว่าขั้นต่ำของตำแหน่งนั้นอยู่แล้ว ก็ให้ได้รับเงินเดือนเท่าเดิม

(๒) ผู้ที่เป็นลูกจ้างขององค์การจัดการน้ำเสียอยู่แล้ว หรือผู้มีประสบการณ์หรือมีความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษ หรือผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้อำนวยการองค์การจัดการน้ำเสียกำหนด

ข้อ ๑๒. พนักงานผู้ใดไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อผู้นั้นพ้นจากราชการทหารโดยไม่มีความเสียหายแล้ว ประสงค์จะกลับเข้าปฏิบัติงานในองค์การจัดการน้ำเสีย เมื่อได้ยื่นคำขอลับเข้าปฏิบัติงานภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันพ้นจากราชการทหาร ให้ผู้อำนวยการองค์การจัดการน้ำเสียสั่งบรรจุโดยให้ได้รับเงินเดือนไม่สูงกว่าขณะที่ไปรับราชการทหาร ในกรณีเช่นนี้ หากผู้นั้นยังไม่ได้ขอรับเงินกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ก็ให้นับอายุการทำงานใหม่ต่อกับอายุการทำงานก่อนไปรับราชการทหาร และเวลาระหว่างรับราชการทหาร

ข้อ ๑๓. ผู้ซึ่งเคยเป็นพนักงานแต่ได้ลาออกไปแล้ว หรือผู้ซึ่งองค์การจัดการน้ำเสียสั่งให้ออกโดยไม่มีความผิดตามข้อ ๓๖(๖) ประสงค์จะกลับเข้าปฏิบัติงานในองค์การจัดการน้ำเสีย หากผู้อำนวยการองค์การจัดการน้ำเสีย เห็นสมควร จะพิจารณาสั่งบรรจุกลับเข้าปฏิบัติงานในตำแหน่งที่ว่างตามความเหมาะสมก็ได้ โดยให้รับเงินเดือนไม่สูงกว่าที่ได้รับอยู่ครั้งสุดท้ายก่อนลาออก หรือถูกสั่งให้ออกจากองค์การจัดการน้ำเสีย

หมวด ๓

วินัย และการรักษาวินัย

ข้อ ๑๔. พนักงานต้องรักษาวินัยตามที่กำหนดเป็นข้อห้ามและข้อปฏิบัติไว้ในหมวดนี้ โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

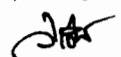
ข้อ ๑๕. พนักงานต้องปฏิบัติตามข้อห้ามและข้อปฏิบัติดังนี้

(๑) ต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

(๒) ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ของตนไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม หาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

(๓) ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความอดุสาหะ เอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์

/ขององค์การ...

ขององค์การจัดการน้ำเสีย และต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่

(๔) ต้องปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมาย มติคณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาล รวมทั้งข้อบังคับ ระเบียบ หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติขององค์การจัดการน้ำเสีย โดยไม่ให้เสียหายแก่ราชการ และองค์การจัดการน้ำเสีย

(๕) ต้องรักษาความลับของราชการและองค์การจัดการน้ำเสีย

(๖) ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หลักเกณฑ์ และวิธีปฏิบัติของราชการหรือองค์การจัดการน้ำเสีย โดยไม่ขัดหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการหรือองค์การจัดการน้ำเสีย หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการหรือองค์การจัดการน้ำเสีย จะเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันที เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้นก็ได้ และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้วถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

(๗) ต้องปฏิบัติงานโดยมิให้เป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำหรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษ

(๘) ต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อเท็จจริงซึ่งควรต้องแจ้งให้ทราบ ถือว่าเป็นการรายงานเท็จ

(๙) ต้องอุทิศเวลาให้แก่งาน จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่มิได้

(๑๐) ต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี และไม่กระทำการอย่างใดที่เป็น การกลั่นแกล้งกัน และต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติงานระหว่างพนักงานด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติงาน

(๑๑) ต้องต้อนรับ ให้ความสะดวก ความเป็นธรรม และให้การสงเคราะห์ แก่ประชาชน ผู้ติดต่องานเกี่ยวกับหน้าที่ของตนโดยมิชักช้า และด้วยความสุภาพเรียบร้อย ห้ามมิให้ดูหมิ่นเหยียดหยาม กดขี่หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่องาน

(๑๒) ต้องไม่เป็นการรบกวนการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มี ลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในทางหุ้นส่วนหรือบริษัท

(๑๓) ต้องวางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติงานในหน้าที่ และในการ ปฏิบัติการอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน

(๑๔) ต้องรักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ของตน มิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

ข้อ ๑๖. พนักงานที่กระทำการดังต่อไปนี้ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๑) ฝ่าฝืน ข้อ ๑๕(๒)

(๒) ฝ่าฝืน ข้อ ๑๕(๓) หรือ (๔) หรือ (๕) หรือ (๖) หรือ (๘) หรือ (๙) อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่องค์การจัดการน้ำเสีย หรือราชการอย่างร้ายแรง

(๓) ฝ่าฝืน ข้อ ๑๕(๑๑) หรือ (๑๔) อย่างร้ายแรง

/(๔) ฝ่าฝืน...

(๔) ฝ่าฝืน ข้อ ๑๕(๙) กรณีละทิ้งหน้าที่ติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าห้าวันทำการ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

(๕) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือได้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

ข้อ ๑๗. ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย ป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัย และดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย

เมื่อปรากฏกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าพนักงานผู้ใดกระทำความผิดวินัยโดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยทันที

เมื่อมีการกล่าวหาโดยปรากฏตัวผู้กล่าวหา หรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าพนักงานผู้ใดกระทำความผิดวินัย โดยยังไม่มีพยานหลักฐาน ให้ผู้บังคับบัญชาสืบดำเนินการสืบสวน หรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลหรือไม่ ถ้าเห็นว่าการกรณีมีมูลก็ให้ดำเนินการทางวินัย ตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๔ ทันที ถ้าเห็นว่าการกรณีไม่มีมูลให้เสนอความเห็นตามลำดับชั้นในสายงานถึงผู้อำนวยการองค์การจัดการน้ำเสียเพื่อสั่งยุติเรื่อง

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามข้อนี้และตามหมวด ๔ หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวโดยไม่สุจริต ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย

ข้อ ๑๘. พนักงานผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามหรือไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติทางวินัยตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ ผู้นั้นเป็นผู้กระทำความผิดวินัยจะต้องได้รับโทษทางวินัย

โทษทางวินัยมี ๕ สถาน คือ

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตัดเงินเดือน
- (๓) ลดขั้นเงินเดือน
- (๔) ปลดออก
- (๕) ไล่ออก

การลงโทษพนักงานให้ทำเป็นคำสั่ง ผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิดและมีให้เป็นไปโดยพยาบาท โดยอคติหรือโดยโทสะจริตหรือลงโทษผู้ที่ไม่มีความผิด ในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษกระทำความผิดวินัยในกรณีใดตามข้อใดของข้อบังคับนี้

หมวด ๔ การดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๑๙. การดำเนินการทางวินัยแก่พนักงานซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยให้สอบสวนเพื่อให้ได้ความจริง และยุติธรรมโดยไม่ชักช้า

 /การดำเนินการ...

การดำเนินการตามวรรคแรก ถ้าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงให้ดำเนินการตามวิธีการที่ผู้บังคับบัญชาเห็นสมควร ถ้าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ผู้อำนวยการองค์การจัดการน้ำเสียแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นทำการสอบสวน

การสอบสวนต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา เมื่อดำเนินการแล้วถ้าฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยก็ให้ดำเนินการตามข้อ ๒๑ หรือข้อ ๒๒ แล้วแต่กรณีถ้ายังฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยให้เสนอความเห็นตามลำดับชั้นในสายงานถึงผู้อำนวยการองค์การจัดการน้ำเสีย เพื่อส่งยุติเรื่อง

การสอบสวนในกรณีที่ผู้อำนวยการองค์การจัดการน้ำเสีย แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนให้เสร็จภายในสามสิบวัน นับตั้งแต่วันที่ประธานกรรมการสอบสวนได้รับทราบคำสั่ง ถ้ามีความจำเป็นไม่อาจสอบสวนให้เสร็จทันภายในกำหนดสามสิบวันได้ ก็ให้ขยายเวลาได้อีกไม่เกินสิบห้าวัน ทั้งนี้ให้รายงานแสดงเหตุผลที่ต้องขยายเวลาไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย แต่ถ้าขยายเวลาแล้วยังสอบสวนไม่แล้วเสร็จให้ขออนุมัติต่อผู้อำนวยการองค์การจัดการน้ำเสีย ขยายเวลาต่อไปอีกครั้งละสิบห้าวัน

ให้คณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจเรียกพนักงานองค์การจัดการน้ำเสียให้ถ้อยคำเป็นพยานได้ และให้มีอำนาจเรียกเอกสารหลักฐานจากหน่วยงานในสังกัดองค์การจัดการน้ำเสียมาเป็นพยานประกอบ การพิจารณา การมาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนของพนักงานให้ถือเป็นเวลาปฏิบัติงาน ถ้าพนักงานที่ถูกเรียกไม่ยอมมาให้ถ้อยคำ หรือถ้าพนักงานผู้เก็บรักษาเอกสารหลักฐานที่จะใช้เป็นพยานไม่ยอมส่งมอบเอกสารนั้น หรือสำเนาที่รับรองความถูกต้องหรือไม่ยอมส่งมอบหลักฐานให้แก่คณะกรรมการสอบสวน โดยปราศจากเหตุผลอันสมควร ให้ประธานกรรมการสอบสวนรับรายงานให้ผู้อำนวยการองค์การจัดการน้ำเสีย ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน พิจารณาโทษทางวินัยแก่พนักงานนั้น ๆ ต่อไป

การสอบสวน การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน การรวบรวมพยานหลักฐานตลอดจน กิจการอื่น ๆ ที่จำเป็นเพื่อให้ได้ความจริงและความยุติธรรม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ หรือระเบียบ ที่ผู้อำนวยการองค์การจัดการน้ำเสียกำหนด

ข้อ ๒๐. กรณีเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งดังต่อไปนี้ จะดำเนินการทางวินัยโดยไม่สอบสวน ก็ได้

(๑) ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพในข้อเท็จจริงเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวน หรือต่อคณะกรรมการสอบสวน

(๒) กระทำผิดในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาสอบสวนและมีมติว่ากรณี มีมูลว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย และผู้บังคับบัญชาเห็นว่าข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องให้ดำเนินการทางวินัยได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้ว

 /(๓) กระทำ ...

(๓) กระทำหรือละเว้นกระทำการใดจนต้องคำพิพากษาถึงที่สุด ชี้ขาดว่าผู้นั้นกระทำผิด หรือต้องรับผิดในคดีและผู้บังคับบัญชาเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้น ได้รับความประจักษ์ชัดอยู่แล้วว่าการกระทำหรือละเว้นกระทำการของผู้นั้นเป็นความผิดวินัย

(๔) ละทิ้งหน้าที่เป็นเหตุให้เสียหายแก่องค์การการงานน้ำเสีย หรือราชการอย่างร้ายแรง หรือละทิ้งหน้าที่ติดต่อกันเป็นเวลานานเกินกว่าห้าวันทำการ ซึ่งผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการสืบสวนแล้ว เห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควร

ข้อ ๒๑. พนักงานผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือนตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่สำหรับการลงโทษภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำความผิดวินัยเล็กน้อย หรือมีเหตุอันควรลดหย่อนซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษตัดเงินเดือน ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นว่าผู้นั้นควรจะต้องได้รับโทษสูงกว่าที่ตนมีอำนาจสั่งลงโทษ ให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นที่มีอำนาจ เพื่อให้พิจารณาดำเนินการเพื่อลงโทษตามควรแก่กรณี

เมื่อผู้บังคับบัญชามีอำนาจได้สั่งลงโทษแล้ว ต้องรายงานการลงโทษพร้อมคำสั่งลงโทษต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นในสายงานจนถึงผู้อำนวยการองค์การการงานน้ำเสีย ในกรณีนี้ถ้าผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกลงโทษซึ่งมีตำแหน่งเหนือผู้สั่งลงโทษเห็นว่าการลงโทษหรือการดำเนินการทางวินัยนั้นไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวมีอำนาจสั่งลงโทษ เพิ่มโทษ ลดโทษ หรือยกโทษได้ แต่ถ้าจะเพิ่มโทษโทษที่สั่งเพิ่มขึ้นรวมกับที่สั่งไว้เดิม ต้องไม่เกินอำนาจของผู้สั่งใหม่ เมื่อผู้อำนวยการองค์การการงานน้ำเสียสั่งเห็นชอบแล้ว คำสั่งลงโทษจึงมีผลบังคับสมบูรณ์

ในกรณีกระทำความผิดวินัยเล็กน้อย และมีเหตุอันควรลดโทษ จะงดโทษให้โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนเป็นหนังสือก็ได้

การลงโทษตามข้อนี้ ผู้บังคับบัญชาใดจะมีอำนาจสั่งลงโทษสถานโทษและอัตราโทษใดได้เพียงใด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๒๒. พนักงานผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้อำนวยการองค์การการงานน้ำเสีย สั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษต่ำกว่าปลดออก

ข้อ ๒๓. การสั่งลงโทษพนักงานที่กระทำความผิดวินัย ถ้าเป็นพนักงานตำแหน่งผู้อำนวยการฝ่ายหรือเทียบเท่าขึ้นไป ให้เสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะกรรมการองค์การการงานน้ำเสียก่อน เมื่อได้รับความเห็นชอบแล้วจึงสั่งลงโทษได้

ข้อ ๒๔. พนักงานผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำหรือละเว้นกระทำการใดที่พึงเห็นได้ว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับงาน หรือความผิดสุหุโทษ ถ้าผู้นั้นออกจากการงานไปแล้ว เว้นแต่ออกจากงานเพราะตาย ให้ดำเนินการทางวินัยตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังไม่ออก

/จากงาน...

จากงาน เว้นแต่กรณีที่เกิดผลการสอบสวน ปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยที่จะต้องลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ก็ให้ลงโทษเสียได้

ข้อ ๒๕. พนักงานผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่า กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนหรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ ผู้อำนวยการองค์การการจัดการน้ำเสียจะสั่งให้พักงานหรือสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อนได้ เมื่อมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ เพื่อรอฟังผลการสอบสวนผลคดีหรือผลการพิจารณา

(๑) กรณีที่ผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญานั้น เป็นเรื่องเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ หรือเกี่ยวกับความประพฤติ หรือพฤติการณ์อันไม่น่าไว้วางใจ และผู้บังคับบัญชา หรือผู้อำนวยการองค์การการจัดการน้ำเสียพิจารณาเห็นว่าถ้าให้ผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่ อาจเกิดความเสียหายแก่งาน

(๒) มีพฤติการณ์ที่แสดงว่าถ้าให้ผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่จะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนหรือพิจารณา หรือจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยขึ้น

(๓) ผู้นั้นอยู่ในระหว่างถูกคุมขัง หรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษา และถูกคุมขังหรือต้องจำคุกมาเป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าสิบห้าวันแล้ว

ข้อ ๒๖. การพักงานหรือให้ออกจากงานไว้ก่อน ให้พักหรือออกจากงานไว้ก่อนตลอดเวลาที่สอบสวนพิจารณา ห้ามมิให้สั่งพักหรือให้ออกจากงานไว้ก่อนย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่งเว้นแต่

(๑) ผู้นั้นอยู่ในระหว่างถูกคุมขัง หรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษา ให้สั่งพักหรือให้ออกจากงานไว้ก่อนย้อนหลังไปถึงวันที่ถูกคุมขังหรือต้องจำคุกได้

(๒) ในกรณีที่ได้มีการสั่งพักงาน หรือสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อนแล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่ เพราะคำสั่งเดิมไม่ถูกต้อง ให้สั่งตั้งแต่วันให้พักงานหรือให้ออกจากงานไว้ก่อนตามคำสั่งเดิม หรือตามวันที่ควรต้องพักงาน หรือออกจากงานไว้ก่อน ในขณะที่ออกคำสั่งเดิม

ข้อ ๒๗. เมื่อได้สั่งให้พนักงานผู้ใดพักงานหรือให้ออกจากงานไว้ก่อน ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาเป็นประการใด ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็ให้สั่งลงโทษให้เป็นไปตามข้อ ๒๒

(๒) กรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นมิได้กระทำความผิดวินัย และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากงานด้วยเหตุใด ๆ ก็ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าทำงานในตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งอื่นในระดับเดียวกัน

(๓) กรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงที่จะลงโทษปลดออกหรือไล่ออกและไม่มีกรณีที่ต้องออกจากงานด้วยเหตุอื่น ก็ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าทำงานแล้วดำเนินการตามข้อ ๒๑

(๔) กรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงที่จะลงโทษปลดออกหรือไล่ออกแต่มีกรณีที่จะต้องออกจากงานด้วยเหตุอื่น ก็ให้ดำเนินการตามข้อ ๒๑ แล้วสั่งให้ออกจากงาน

/ตามเหตุ...

ตามเหตุนั้นโดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้าทำงาน ส่วนการดำเนินการตามข้อ ๒๑ ถ้าสั่งลงโทษตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน การสั่งลงโทษดังกล่าวห้ามมิให้สั่งย้อนหลังไปก่อนวันพักงาน หรือวันให้ออกจากงาน ไว้ก่อน

(๕) กรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นมิได้กระทำผิดวินัย แต่มีกรณีที่จะต้องออกจากงานด้วย เหตุอื่น ก็ให้สั่งให้ออกจากงานตามเหตุนั้นโดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้าทำงาน

ข้อ ๒๘. พนักงานผู้ใดถูกสั่งพักงานหรือให้ออกจากงานไว้ก่อน ให้งดเบิกจ่ายเงินเดือนและเงินอื่นที่จ่ายเป็นรายเดือน สำหรับพนักงานผู้นั้นตั้งแต่วันให้พักงานหรือให้ออกจากงานไว้ก่อนเป็นต้นไป แต่ถ้าพนักงานผู้นั้นได้ปฏิบัติงานในหน้าที่ล่วงเลยวันให้พักงาน หรือวันให้ออกจากงานไว้ก่อน เพราะมิได้รับทราบ คำสั่ง หรือมีเหตุจำเป็นอื่น ผู้อำนวยการองค์การจัดการน้ำเสียอาจสั่งให้เบิกจ่ายเงินเดือนและเงินอื่นที่จ่ายเป็นรายเดือนให้ถึงวันที่ได้รับทราบหรือควรจะได้รับทราบคำสั่งนั้น

ถ้าพนักงานผู้นั้นจำเป็นต้องส่งมอบงานก็ให้เบิกจ่ายเงินเดือน และเงินอื่นที่จ่ายเป็นรายเดือน ให้ถึงวันส่งมอบงานเสร็จแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่รับทราบ หรือควรจะได้รับทราบคำสั่งให้พักงาน หรือให้ออกจากงานไว้ก่อน

ข้อ ๒๙. เงินเดือนและเงินอื่นที่จ่ายเป็นรายเดือนระหว่างพักงาน หรือให้ออกจากงานไว้ก่อน นั้น เมื่อกรณีสอบสวนหรือคดีถึงที่สุดให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้จ่ายให้เต็มถ้าปรากฏว่าพนักงานผู้ถูกสั่งพักงาน หรือให้ออกจากงานไว้ก่อนมิได้ กระทำความผิด

(๒) ให้จ่ายครึ่งหนึ่งของเงินเดือนและเงินอื่นที่จ่ายเป็นรายเดือนที่ได้รับอยู่ก่อน วันพักงานหรือให้ออกจากงานไว้ก่อนถ้าปรากฏว่าพนักงานผู้ถูกสั่งพักงาน หรือให้ออกจากงานไว้ก่อนได้ กระทำความผิด แต่ถูกลงโทษไม่ถึงปลดออก หรือไล่ออก

(๓) ห้ามมิให้จ่ายถ้าปรากฏว่าพนักงานผู้ถูกสั่งพักงานหรือให้ออกจากงานไว้ก่อน ได้กระทำความผิดและถูกลงโทษถึงปลดออก หรือไล่ออก

ข้อ ๓๐. ถ้าพนักงานผู้ถูกสั่งพักงานหรือให้ออกจากงานไว้ก่อนนั้นตายก่อนที่การสอบสวน หรือคดีถึงที่สุดให้ผู้ว่าการองค์การจัดการน้ำเสียพิจารณาและวินิจฉัยตามหลักฐานเท่าที่มีอยู่ว่าจะจ่าย หรือไม่จ่ายเงินเดือนและเงินอื่นที่จ่ายเป็นรายเดือนระหว่างพักงาน หรือให้ออกจากงานไว้ก่อน โดยอนุโลม ตามข้อ ๒๙

หมวด ๕

การออกจากงาน

ข้อ ๓๑. พนักงานออกจากงาน เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ได้รับอนุญาตให้ลาออก

 / (๓) มีอายุ...

(๓) มีอายุครบหกสิบปี

(๔) ถูกสั่งให้ออกตามข้อ ๓๕

(๕) ถูกสั่งให้ออกตามข้อ ๓๖ หรือถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก

สำหรับการออกจากงานตาม (๓) ให้มีผลเมื่อสิ้นปีงบประมาณ

ข้อ ๓๒. ให้ผู้อำนวยการองค์การจัดการน้ำเสีย มีอำนาจสั่งอนุญาตการลาออกของพนักงาน

ทุกตำแหน่ง

ข้อ ๓๓. พนักงานที่ประสงค์จะลาออกจากงาน ให้ยื่นใบลาต่อผู้บังคับบัญชาชั้นต้นก่อนวันออก ไม่น้อยกว่าสามสิบวันแต่กรณีจำเป็นอาจยื่นใบลาก่อนวันออกไม่น้อยกว่าเจ็ดวันได้ โดยต้องชี้แจงเหตุผลความจำเป็นพร้อมใบลาแล้วให้ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นเสนอใบลาตามลำดับชั้นจนถึงผู้อำนวยการองค์การจัดการน้ำเสีย เมื่อได้รับคำสั่งอนุญาตให้ลาออกแล้ว จึงจะหยุดงานได้

กรณีพนักงานขอลาออกเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้ง ให้การลาออกมีผลนับตั้งแต่วันที่ผู้นั้นขอลาออก

นอกจากกรณีตามวรรคสองและตามข้อ ๓๔ ถ้าผู้อำนวยการองค์การจัดการน้ำเสีย เห็นว่าจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่องค์การจัดการน้ำเสีย จะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้เป็นเวลาไม่เกินสามเดือน นับตั้งแต่วันที่ขอลาออกก็ได้

ข้อ ๓๔. ถ้าผู้ขอลาออกมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ผู้อำนวยการองค์การจัดการน้ำเสียจะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้เพื่อรอฟังผลของเรื่องที่ถูกล่าว่าหาว่ากระทำผิดวินัยก็ได้

ถ้าผู้ขอลาออกมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือมีกรณีถูกฟ้องหรือถูกล่าว่าหาว่ากระทำผิดคดีอาญาที่มีโทษความผิดลหุโทษหรือความผิดที่กระทำโดยประมาท ห้ามสั่งอนุญาตการลาออก แต่เมื่อเรื่องถึงที่สุดแล้วผู้ขอลาออกไม่ถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก จะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกเพราะเหตุนั้นอีกต่อไปไม่ได้

ข้อ ๓๕. พนักงานผู้ใดต้องไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร ให้ผู้อำนวยการองค์การจัดการน้ำเสียสั่งให้ผู้นั้นออกจากงาน

ข้อ ๓๖. เมื่อผู้อำนวยการองค์การจัดการน้ำเสียเห็นสมควร จะสั่งให้พนักงานออกจากงานได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อพนักงานเจ็บป่วย และแพทย์มีความเห็นว่าไม่สามารถปฏิบัติงานหรือไม่สมควรให้อยู่ปฏิบัติงานต่อไป

(๒) เมื่อพนักงานลาเกินกำหนดที่จะฟังลาได้ตามที่ได้กำหนดไว้ในระเบียบหรือข้อบังคับขององค์การจัดการน้ำเสียว่าด้วยการลา และมีได้รับอนุญาตให้ลาต่อไปอีก หรือลาหรือขาดงานไม่เกินกำหนดแต่กระทำบ่อยครั้ง

(๓) เมื่อพนักงานขาดคุณสมบัติตามข้อ ๖ เว้นแต่กรณีขาดคุณสมบัติเพราะมีกายทุพพลภาพแต่ยังสามารถปฏิบัติงานได้และผู้อำนวยการองค์การจัดการน้ำเสีย เห็นสมควรให้ปฏิบัติงานต่อไป

/(๔) เมื่อผู้อำนวยการ...

(๔) เมื่อผู้อำนวยการองค์การจัดการน้ำเสียได้พิจารณาแล้วเห็นว่าพนักงานผู้นั้นหย่อนความสามารถไม่ว่าด้วยเหตุใดๆ ในอันที่จะปฏิบัติงาน หรือประพฤตินั้นไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่หรือบกพร่องในหน้าที่

(๕) เมื่อพนักงานต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และการสอบสวนไม่ได้ความว่ากระทำความผิดที่จะถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก แต่มีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนนั้น ซึ่งจะให้ปฏิบัติงานต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่งานหรือองค์การจัดการน้ำเสีย

(๖) เมื่อพนักงานต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) พนักงานที่ได้รับการบรรจุเป็นพนักงานและทดลองปฏิบัติงานในตำแหน่งนั้นเป็นเวลาตามที่กำหนดหรือได้รับการขยายเวลาทดลองปฏิบัติงานแล้ว ผู้อำนวยการองค์การจัดการน้ำเสียเห็นว่ามีความประพฤติไม่ดีหรือไม่มีความรู้ความสามารถเหมาะสมที่จะปฏิบัติงานและผู้อำนวยการองค์การจัดการน้ำเสีย เห็นสมควรให้ออกจากงาน

กรณีตาม (๔) และ (๗) ผู้อำนวยการองค์การจัดการน้ำเสียจะแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นพิจารณาและเสนอความเห็นก็ได้

การสั่งให้ออกตามข้อนี้ ให้ถือว่าเป็นกรณีสั่งให้ออกโดยไม่มีความผิด

ข้อ ๓๗. พนักงานตำแหน่งระดับผู้อำนวยการฝ่ายหรือเทียบเท่าขึ้นไป เมื่อออกจากงานตามข้อ ๓๑ (๑), หรือ (๒), หรือ (๓) หรือ (๔) ให้รายงานคณะกรรมการองค์การจัดการน้ำเสียเพื่อทราบ แต่ถ้าเป็นการออกจากงานตามข้อ ๓๑(๕) ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการองค์การจัดการน้ำเสียก่อน

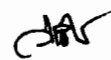
หมวด ๖

การอุทธรณ์

ข้อ ๓๘. พนักงานผู้ใดถูกสั่งลงโทษทางวินัยตามข้อบังคับนี้ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้

ข้อ ๓๙. การอุทธรณ์ตามข้อ ๓๘ ให้ทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้อุทธรณ์และให้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุทธรณ์แทนคนอื่นหรือมอบหมายให้คนอื่นอุทธรณ์แทนไม่ได้

เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ให้ผู้อุทธรณ์มีสิทธิขอตรวจคัดรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนจากหน่วยงานหรือบุคคลที่มีหน้าที่เก็บรักษาได้ ส่วนบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลหรือเอกสารอื่น ถ้าจะขอตรวจและคัด ให้ร้องขอต่อผู้อำนวยการองค์การจัดการน้ำเสีย กรณีนี้ให้อยู่ในดุลพินิจของผู้อำนวยการองค์การจัดการน้ำเสีย โดยคำนึงถึงประโยชน์ในการรักษาวินัยของพนักงาน เหตุผล และความจำเป็นเป็นเรื่องราวๆ ไป

/ข้อ ๔๐ การอุทธรณ์...

ข้อ ๔๐. การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ให้อุทธรณ์ภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันทราบคำสั่ง โดยอุทธรณ์ต่อผู้อำนวยการองค์การจัดการน้ำเสียหรือประธานกรรมการองค์การจัดการน้ำเสียแล้วแต่กรณี ดังนี้

(๑) กรณีที่ผู้อำนวยการองค์การจัดการน้ำเสียเป็นผู้สั่งลงโทษ ให้อุทธรณ์ต่อประธานกรรมการองค์การจัดการน้ำเสีย และให้ประธานกรรมการองค์การจัดการน้ำเสียเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยสั่งการ

(๒) กรณีที่ผู้บังคับบัญชาอื่นเป็นผู้สั่งลงโทษ ให้อุทธรณ์ต่อผู้อำนวยการองค์การจัดการน้ำเสีย และให้ผู้อำนวยการองค์การจัดการน้ำเสีย เป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยสั่งการ

ในการดำเนินการตามข้อนี้ ประธานกรรมการองค์การจัดการน้ำเสียหรือผู้อำนวยการองค์การจัดการน้ำเสียแล้วแต่กรณี จะแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาและเสนอความเห็นก่อนก็ได้

ข้อ ๔๑. การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ให้อุทธรณ์ต่อประธานกรรมการองค์การจัดการน้ำเสียภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันทราบคำสั่งนั้น และให้ประธานกรรมการองค์การจัดการน้ำเสียเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยสั่งการ

ข้อ ๔๒. ระยะเวลาพิจารณาวินิจฉัยสั่งการอุทธรณ์ให้เป็นดังนี้

(๑) กรณีอุทธรณ์คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ให้ผู้มีอำนาจตามข้อ ๔๐ พิจารณาวินิจฉัยสั่งการให้เสร็จภายในสามสิบวัน นับแต่วันได้รับหนังสืออุทธรณ์

(๒) กรณีอุทธรณ์คำสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ให้ผู้มีอำนาจตามข้อ ๔๑ พิจารณาวินิจฉัยสั่งการให้เสร็จภายในสามสิบวัน นับแต่วันได้รับหนังสืออุทธรณ์

ข้อ ๔๓. กรณีที่ผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยสั่งการเห็นว่า การสั่งลงโทษเหมาะสมแก่ความผิดแล้วให้สั่งยกอุทธรณ์ ถ้าเห็นว่าคำสั่งลงโทษนั้นไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้สั่งเพิ่มโทษ ลดโทษ หรือยกโทษตามควรแก่กรณี

กรณีที่สั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้าทำงาน ให้นำข้อ ๒๗(๒) หรือ (๓) และข้อ ๒๙ (๑) หรือ (๒) มาใช้บังคับโดยอนุโลมแล้วแต่กรณี

เมื่อผู้มีอำนาจได้พิจารณาวินิจฉัยสั่งการอุทธรณ์เป็นประการใดแล้ว ให้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือ คำวินิจฉัยสั่งการดังกล่าวให้เป็นที่สุด

 /หมวด ๗...

 /ถ้าไม่อาจ...

ถ้าไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกล้างลายมือชื่อรับทราบคำสั่งได้โดยตรง ให้แจ้งเป็นหนังสือ พร้อมสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกล้างตามที่อยู่ของผู้ถูกล้าง ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ในกรณีนี้เมื่อล่วงพ้นสามสิบวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ ให้ถือว่าผู้ถูกล้างได้รับทราบคำสั่งแล้ว

(๒) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาไม่มีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์โดยตรงหรือส่งด้วยวาจา ให้ถือว่าวันที่มีหลักฐานยืนยันว่าผู้ร้องทุกข์รับทราบ หรือควรได้ทราบคำสั่งนั้นเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

(๓) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติโดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย มติคณะรัฐมนตรี ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งต่อผู้ร้องทุกข์โดยไม่ได้มีคำสั่งอย่างใด ให้ถือว่าวันที่ผู้ร้องทุกข์ควรได้ทราบถึงการใช้อำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ข้อ ๔๙. ผู้ร้องทุกข์มีสิทธิคัดค้านกรรมการผู้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ถ้ากรรมการผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์
- (๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องร้องทุกข์
- (๓) มีสาเหตุโกรธเคืองผู้ร้องทุกข์
- (๔) เป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน พี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน หรือพี่น้องร่วมบิดาหรือร่วมมารดาเดียวกันกับผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์
- (๕) มีเหตุอย่างอื่นที่ผู้ร้องทุกข์แสดงให้เห็นได้ว่าจะทำให้ตนได้รับความไม่เป็นธรรม

การคัดค้านกรรมการผู้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้น ต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสือร้องทุกข์ หรือแจ้งเพิ่มเติมเป็นหนังสือต่อประธานกรรมการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ก่อนที่คณะกรรมการเริ่มพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

เมื่อมีเหตุหรือมีการคัดค้านตามวรรคหนึ่ง กรรมการผู้นั้นจะขอถอนตัวไม่ร่วมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้นก็ได้ ถ้ากรรมการผู้นั้นมิได้ขอถอนตัวให้คณะกรรมการพิจารณาข้อเท็จจริงที่คัดค้าน หากคณะกรรมการมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการในที่ประชุมว่า ไม่สมควรให้กรรมการผู้นั้นร่วมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ นั้น ก็ให้แจ้งกรรมการผู้นั้นทราบและมีให้กรรมการผู้นั้นร่วมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้น มติคณะกรรมการตามวรรคนี้ให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๕๐. การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้คณะกรรมการพิจารณาจากเรื่องราวการปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติตามของผู้ร้องทุกข์ของผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์และในกรณีจำเป็นและสมควรอาจขอเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งคำชี้แจงจากผู้ร้องทุกข์ หน่วยงานขององค์การการเจ้าหน้าที่เสีย หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือบุคคลใด ๆ หรือขอให้ผู้แทนหน่วยงานของ

/องค์การ...

องค์การจัดการน้ำเสีย หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท พนักงานองค์การ
จัดการน้ำเสีย หรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริง เพื่อประกอบการพิจารณาได้

ก่อนที่คณะกรรมการจะวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ ถ้าผู้ร้องทุกข์จะขอแถลงการณ์ด้วยวาจา
คณะกรรมการจะมีมติให้แถลงการณ์ด้วยวาจาก็ได้

การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ หนังสือร้องทุกข์ตลอดจนเอกสารหลักฐานที่คณะกรรมการ
ใช้ในการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้ถือเป็นความลับ

ข้อ ๕๑. ให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน
นับแต่วันได้รับหนังสือร้องทุกข์ แต่ถ้ามีความจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในเวลาดังกล่าว
ให้ขยายเวลาพิจารณาได้อีกครั้งละไม่เกินสามสิบวัน และให้บันทึกแสดงเหตุผลความจำเป็นที่ต้องขยายเวลาไว้
ด้วย

ข้อ ๕๒. เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว ให้สรุปข้อเท็จจริง และความเห็นพร้อมทั้ง
เหตุผลเสนอต่อผู้อำนวยการองค์การจัดการน้ำเสีย และให้ผู้อำนวยการองค์การจัดการน้ำเสียสั่งการในโอกาส
แรกที่ทำได้ และเมื่อผู้อำนวยการองค์การจัดการน้ำเสียได้สั่งการแล้ว ให้แจ้งให้ผู้ร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือ
โดยเร็ว คำสั่งการของผู้อำนวยการองค์การจัดการน้ำเสียตามวรรคนี้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๕๓. ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดขึ้นจากผู้อำนวยการองค์การจัดการน้ำเสีย ให้ยื่น
หนังสือร้องทุกข์ต่อประธานกรรมการองค์การจัดการน้ำเสีย และให้ประธานกรรมการองค์การจัดการน้ำเสีย
เป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยชี้ขาด คำสั่งของประธานกรรมการองค์การจัดการน้ำเสียให้เป็นที่สุด

หลักเกณฑ์การยื่นหนังสือร้องทุกข์ การพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดเรื่องร้องทุกข์ ตลอดจน
การแจ้งผลการพิจารณา ให้นำความในข้อ ๔๖, ข้อ ๔๗, ข้อ ๔๘, ข้อ ๕๐, ข้อ ๕๑ และข้อ ๕๒ มาใช้บังคับ
โดยอนุโลม

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๕๔. เมื่อข้อบังคับฉบับนี้มีผลใช้บังคับแล้ว บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หลักเกณฑ์
หรือวิธีปฏิบัติใด ที่อ้างถึงข้อบังคับองค์การจัดการน้ำเสีย ฉบับที่ ๑๕ ว่าด้วย วินัย การสอบสวน การลงโทษ
และการอุทธรณ์การลงโทษของพนักงาน พ.ศ. ๒๕๔๐ และระเบียบองค์การจัดการน้ำเสีย ว่าด้วยการร้องทุกข์
ของพนักงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ให้ถือว่าอ้างถึงข้อบังคับนี้

ข้อ ๕๕. บรรดาระเบียบ คำสั่ง หลักเกณฑ์หรือวิธีปฏิบัติที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้
มีผลใช้บังคับ ให้คงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ จนกว่าจะมีระเบียบ คำสั่ง หลักเกณฑ์
หรือวิธีปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๕๖. พนักงานผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยหรือกรณีที่เหมาะสมควรให้ออกจากงานอยู่ก่อนวันที่
ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้ผู้บังคับบัญชาตามข้อบังคับนี้หรือผู้อำนวยการองค์การจัดการน้ำเสีย แล้วแต่กรณี

/ มีอำนาจ...

มีอำนาจสั่งลงโทษผู้นั้น หรือสั่งให้ผู้นั้นออกจากงานตามข้อบังคับที่ใช้อยู่ในขณะนั้น ส่วนการสอบสวน การพิจารณา การดำเนินการเพื่อลงโทษหรือให้ออกจากงาน ให้ดำเนินการตามข้อบังคับนี้ เว้นแต่

(๑) กรณีที่ได้สั่งให้สอบสวนโดยถูกต้องตามข้อบังคับที่ใช้อยู่ในขณะนั้นไปแล้วก่อน วันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับและยังสอบสวนไม่เสร็จ ก็ให้สอบสวนตามข้อบังคับนั้นต่อไปจนกว่าจะเสร็จ

(๒) กรณีที่ได้มีการสอบสวนหรือพิจารณาโดยถูกต้องตามข้อบังคับที่ใช้อยู่ในขณะนั้น เสร็จไปแล้วก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้การสอบสวนหรือพิจารณาแล้วแต่กรณีนั้นเป็นอันใช้ได้

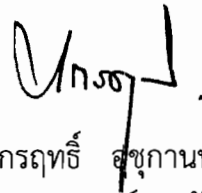
(๓) กรณีที่ได้มีการรายงานหรือส่งเรื่อง หรือทำสำนวนเสนอ หรือสั่งให้ผู้มีอำนาจ สั่งลงโทษ ตามข้อบังคับที่ใช้อยู่ในขณะนั้น และผู้มีอำนาจสั่งลงโทษพิจารณาเรื่องนั้นยังไม่เสร็จ ก็ให้ผู้มีอำนาจ สั่งลงโทษพิจารณาตามข้อบังคับนั้นต่อไปจนกว่าจะเสร็จ

ข้อ ๕๗. การใดอยู่ระหว่างดำเนินการตามข้อบังคับองค์การจัดการน้ำเสีย ฉบับที่ ๑๕ ในวันที่ ข้อบังคับนี้ใช้บังคับให้ดำเนินการต่อไปให้แล้วเสร็จตามข้อบังคับนั้น

ข้อ ๕๘. การใดที่เคยดำเนินการได้ตามข้อบังคับองค์การจัดการน้ำเสียฉบับที่ ๑๕ และมีได้ กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ให้ดำเนินการต่อไปให้แล้วเสร็จได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้

ข้อ ๕๙. ในกรณีมีปัญหาในการดำเนินงานตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการองค์การจัดการ น้ำเสียเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๔

(นายไกรฤทธิ์ อชุกานนท์ชัย)
ประธานกรรมการองค์การจัดการน้ำเสีย

ฝ่ายบริหารทั่วไป
กองบุคคลและกิจการสัมพันธ์

สำเนาเรียน ผอจน.

รอง ผอจน.(บร.), รอง ผอจน.(พธ.). รอง ผอจน.(ปก.)

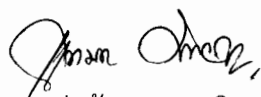
- เพื่อโปรดทราบ

สอก. สตน. ฝบท. ฝผพ. ฝวศ. ฝวท. ฝจน. ฝบข. ฝสร.

กจบ. กบก. กบต. กกง. กงป. กกม. กวจ. กนผ. กพผ.

กปส. กทส. กจน. กจต. กนช. กนอ. กบน. กปก. กสพ.

- เพื่อทราบ

(น.ส.แนนน้อย มาเจริญ)

ท.กรป.

๑๙ เม.ย. ๕๕

หลักเกณฑ์การลงโทษของผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๒๑ วรรคท้าย
ของข้อบังคับองค์การจัดการน้ำเสีย ฉบับที่ ๕๒ ว่าด้วย การบริหารงานบุคคล พ.ศ.๒๕๕๔

ข้อ ๑. ผู้อำนวยการองค์การจัดการน้ำเสียมีอำนาจสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ หรือสั่งลงโทษ ตัดเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกิน ๑๐% และเป็นเวลาไม่เกินสิบเดือน หรือสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกิน สองขั้นแก่พนักงานผู้กระทำผิดวินัย

ข้อ ๒. รองผู้อำนวยการองค์การจัดการน้ำเสีย มีอำนาจสั่งลงโทษภาคทัณฑ์หรือสั่งลงโทษ ตัดเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกิน ๑๐% แต่เป็นเวลาไม่เกินแปดเดือน หรือสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกิน หนึ่งขั้นแก่พนักงานในสังกัดผู้กระทำผิดวินัย

ข้อ ๓. ผู้อำนวยการฝ่ายหรือผู้อำนวยการสำนัก มีอำนาจสั่งลงโทษภาคทัณฑ์หรือสั่งลงโทษ ตัดเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกิน ๑๐% และเป็นเวลาไม่เกินเจ็ดเดือน แก่พนักงานในสังกัดผู้กระทำผิดวินัย

ข้อ ๔. หัวหน้ากองหรือผู้ดำรงตำแหน่งผู้บังคับบัญชาที่เทียบเท่ามีอำนาจสั่งหรือลงโทษ ภาคทัณฑ์ หรือสั่งลงโทษตัดเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกิน ๑๐% และเป็นเวลาไม่เกินห้าเดือน แก่พนักงานในสังกัด ผู้กระทำผิดวินัย

๐๓๓